

➤ **Bisericile din lemn maramureșene, invadate de kitsch-uri**
 ➤ **Rezervația Biosferei Delta Dunării, membră a Rețelei „Parcurile Dunării”**
 ➤ **Cheile Bistriței, cele mai înguste din țară**
 ➤ **Casa Memorială Enescu, vizitată anual de doar 2.000 de persoane**

turism

Japoneza e mai mult o stare de spirit decât o simplă limbă

În cei 9 ani petrecuți în Școala Japoneză, nu am învățat numai să vorbesc limba japoneză, ci și să beau ceaiul ca o japoneză, să dansez ca o japoneză și să mă port ca o japoneză. În consecință, am început să îi înțeleg destul de bine pe japonezi și cultura lor (un lucru greu de făcut din privința lor) și chiar să mi se spună că mă port mult prea mult ca o „japoneză”. După părerea mea, în limba japoneză există 2 grade de politețe. Unul

find „politic”, iar celălalt fiind „extraordinar de politic”, cel de-al doilea incluzând diminuarea de sine față de o persoană mai în vârstă sau mai mare în grad. De exemplu, când cineva mai în vârstă m-ar complimenta, eu ar trebui să neg complimentul și să fiu „modestă”. Cam așa făceam eu până nu demult, iar când cineva îmi spunea „Bravo!!!” eu dădeam din cap în stânga și-n dreapta ca și cum nu aș fi făcut nimic special.

Deși acest fel de politețe este mult diferit de stilul european, nu pot să zic că nu am învățat nimic din practicarea lui. Am înțeles că e recomandabil să fii politic și să ai bune maniere, iar alegând binele de rău, am învățat să mă apreciez mai mult pe mine însămi.

Cum să privești lumea cu ochii deschiși

Un alt lucru pe care l-am învățat în încercarea de a fi o adevărată „japoneză” este să privesc lumea cu ochii deschiși. Cum în toată școala, din clasa întâi până în a 9-a, erau numai 26 de copii și eu eram singura elevă din clasa a 9-a, a trebuit să stau mai mult cu cei din clasele mai mici. A trebuit să vorbesc pe înțelesul lor, dar de asemenea și pe înțelesul adulților, atunci când trebuia să țin discursuri la anumite evenimente oficiale. De

aceea, de câte ori nu știam un cuvânt, îl căutam cu ajutorul unui dicționar electronic cumpărat din Japonia, iar în fiecare zi țineam un jurnal personal pentru a exercita atât scrisul, cât și modul de exprimare. Mulți oameni spun că limba japoneză ar fi grea, dar eu personal cred că româna este mult mai grea (în special pentru japonezi), în română un cuvânt având multiple forme de conjugare, iar în japoneză nu (de exemplu, „a merge” se conjugă în mai multe feluri în română, dar în japoneză rămâne la fel). Având ocazia de a învăța și a folosi tot mai multe cuvinte în japoneză, a început să îmi placă să scriu în japoneză și să folosesc tot mai multe cuvinte noi. Am învățat să ascult sunetul limbii japoneze, nu numai să înșir cuvinte după cuvinte. Am învățat că din simplitatea și blândețea

limbii japoneze poate ieși un lucru deosebit și emoționant. Am învățat că în japoneză sunt mai multe cuvinte pentru a descrie ploaia decât în orice altă limbă și că mărul verde la ei nu e verde ci albastru (AO în japoneză), caci „AO” mai înseamnă și „sănătos”, ei considerând culoarea verde sănătoasă. Ultimul lucru pe care îl voi menționa este faptul că, deși am fost în

Japonia fiind încă un copil, nu mi s-a părut foarte diferită de România, cu o singură excepție. Poate ați mai auzit acest fapt despre Japonia, dar când încerci să te urci într-un metrou plin ochi, e și mai mare impactul. Deci, în concluzie, în dimineața de luni, în Japonia, mai bine mergi pe jos decât înghesuit în metrou ca o sardină.

Andra Ignat

Țara Soarelui Răsare, locul unde exigența operatorilor turistici se îmbină cu tradiția

Japonia, țara încărcată de spiritualitate, strălucire, istorie și mister, constituie o atracție pentru orice pământean. În Japonia, totul este atât de specific, atât de propriu, atât de diferit de tot ceea ce orice turist al lumii a văzut oriunde a umblat, încât, șocat de spectacolul care i se arată sub ochi, exclamă: „Întreaga Japonie este o pură născocire!”. Baza materială a turismului a început cu realizarea unei rețele de hoteluri. Pe întreaga suprafață a țării, la inițiativa diferiților întreprinzători particulari, încurajați și sprijiniți de organele de conducere locale, s-au construit hoteluri moderne, cu un grad ridicat de confort, cu asigurarea tuturor serviciilor, asigurarea

unor condiții de tratament și, mai ales, asigurarea a tot ceea ce ajută la relaxarea și divertismentul clienților. Principiul pe care se merge este „cine plătește trebuie să aibă ceea ce dorește”, lozincă ce a fost impusă tuturor angajaților, determinându-i să acorde același interes pentru orice turist, indiferent de condiția socială, vârstă, sex sau naționalitate. Singurul lucru important este suma plătită de client, care hotărăște și nivelul serviciilor. Pentru aceeași sumă, aceleași servicii, fără nicio discriminare. Personalul angajat în hoteluri, în anexe turistice sau în transport a fost selecționat sever, pe baze strict profesionale, pentru a fi capabil să satisfacă exigențele

specifice muncii de public. Marile firme turistice au și instituit școli de calificare pentru ghizi turistici, șoferi, chelneri și bucătari. Autobuzele pentru turiști sunt întotdeauna dotate cu un sistem de radioamplificare pentru știri și muzică, dar și pentru a permite ghidului să dialogheze cu turiștii să-și demonstreze calitățile vocale. Tot în autobuz mai există și un televizor, un aparat video și casete cu filme, care să-l ajute pe ghid să-i distreze pe turiști. Totdeauna, autobuzul este aprovizionat cu lăzi frigorifice conținând gustări, sucuri de fructe, cafea și bere, care pot fi oferite turiștilor, bineînțeles, contra plată. Ghizii turistici - în general fete

tinere sub 30 de ani - poartă întotdeauna uniforma firmei; ei posedă un set de pălărioare de soare și stegulețe de aceeași culoare pe care le oferă grupului avut în grijă pentru a-i repera mai ușor. Seara, când revin la hotel, turiștii îmbracă yukata, dispă-

rând astfel toate deosebirile, și se creează atmosfera necesară destinerii și odihnei. De cele mai multe ori, în cursul serii se organizează petreceri în stil japonez, cu mâncăruri tradiționale, cu sake, geishe, muzică și dans. Un aspect foarte important,

care a dus la dezvoltarea masivă a turismului, a fost implicarea directă a autorităților. Deputații locali, primarii și guvernatorii sprijină orice inițiativă particulară, încurajând orice acțiune care contribuie la promovarea turismului. (A.A.)